

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

9. Certitudo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

hypotheca, & appositione pœnæ, & an debeat esse iuratoria, relinquatur arbitrio iudicis. *lib. 10. disp. 18. nu. 34. & 44.*

2 Quando cautioni adduntur huiusmodi particulae, v. g. planè, idoneè, rectè, sufficienter, competenter, & aliae similes, necessaria est cautio fideiussoria, vel pignoratitia. Idem quando interponitur cautio ob suspicionem personæ. Et in his casibus non sufficit hypotheca, *lib. 10. disp. 18. nu. 35. 36. & 37.* Tamen quando, ille qui tenetur satisfacere, & quia est advena, aut pauper, & nec fideiussorem, nec pignora habet, satisfacit præstando cautionem iuratoriam, *ibid. nu. 38.*

3 Iudex ex officio etiam parte non petenti, potest cogere partes ad cautionem securitatis præstandam, *lib. 10. disp. 18. nu. 39.*

4 Cautio danda est adulteræ, quæ vult reconciliari, & non audet. *lib. 10. disp. 18. nu. 5.* Item sufficit cautio iuratoria tantum, quando obligatus ad fideiussoriam, est euidenter idoneus, & siue ex partis instantia, siue ex officio procedatur, sæper iudicabitur cautio sufficiens arbitrio iudicis, *ibid. nu. 43. & 44.* Et non obstanti cautione præstita, non potest vxor castigari à viro atrociter, secus si moderatè, *ibid. num. 46.*

Certitudo.

1 Coniux non tenetur credere alij coniugi dicenti se fictè consensisse, si tractatur de fide adhibenda, vt teneatur, vel possit alij nubere.

C 5

Suffi-

Sufficit tamen certitudo moralis, vt possit ei credere, & alij nubere, orta ex coniecturis, *lib. 2. disp. 45. nu. 3. 4.*

2 Fides adhibenda est in foro interiori, cōiugi dicenti se fictè consensisse: secus in foro exteriori, *ibid. nu. 2.*

3 Coniecturæ efficientes certitudinem moralem relinquuntur arbitrio iudicis; tamen sufficiens coniectura est, quando vir protulit verba consensus, & statim reuocauit. Item quādo statim retractat se, & recusat, ingrediēs religionem. Idem dicendum de viro longè dispari, se retractante contrahente aliud matrimonium, vel ingrediente religionem, vel sumente ordines sacros. Idem quando nō est disparitas, sed deregitur à viro fictus consensus confirmans iuramēto interueniētibus magnis signis, ita vt vir prudens omninō acquiescat, sed rarō hoc sufficit, *lib. 2. disp. 45. à nu. 5. vsque ad 9.* Vtrum autem apud Indos sit sufficiens coniectura dicere alterum, se fictè cōsensisse, attenda eorum consuetudine, & conditione? Doctor non audet affirmare, nisi sit probata vitæ, *ibid. nu. 10.*

4 Mulier dicens, se fictè consensisse meru leui parentis, cum sit honestæ vitæ, & alij nubens, est sufficiens coniectura, vt possit vir aliam ducere, & existentibus indicijs prædictis ficti consensus, non licet sine iudicis auctoritate, matrimonio priori spreto, ad aliud transire, nisi celebretur cessante scandalo in loco longinquo,

gino, l. 2. disp. 45. n. 12. & 13. Vtrum autē dis-
sensus in matrimonio probetur vtriusque cō-
iugis confessione, asserentis se fide cōsensisse?
Affirmat Doctor, *ib. nu. 15.*

5 Propter testimonium vnius iurantis in-
terfuisse impedimentum dirimens, non tene-
tur coniux à matrimonio abstinere, impedi-
mentumque credere, quamuis sit fide dignus,
amicus, vel Parochus, vel iam sit fama. Tene-
tur tamen diligentiam adhibere, & quamdiu
diligentiam non adhibet, nō potest petere de-
bitum: tamen diligentia sufficenti adhibita, nil
inueniēs potest deponere dubium, & si audi-
uit à fide non dignis, non tenetur facere dili-
gentiam, *lib. 2. disp. 45. à nu. 25. vsque ad 29.*

Circumstantia.

1 Circumstantia accessus contra naturam
cum propria vxore est explicanda, & est adul-
terium ex vtraque parte, & est grauius pecca-
rum, quam inter solutos, l. 9. disp. 18. n. 3. 4. & 5.

2 Circūstantiæ personarū status in tactibus
libidinosi sūt necessariò fatēdæ. Idē dicendū
de accessu cōiugati, vel ad coniugatā, vbi non
est seminis effusio, & idē de aspectibus & ver-
bis turpibus, *lib. 9. disp. 46. nu. 18. 19. 31. & 46.*

3 Circumstantia duplicis præcepti prohi-
bentis rem, duplicem malitiam continet, &
necessariò fatēda, quādo prohibitio est respec-
tu diuersæ virtutis. Exemplum sit. Iniectio
manuū violentarū in clericum prohibita iure
naturæ ob iniustitiā, & prohibita iure Ecclē-